Р Е Ш Е Н И Е
№ 41432

гр. София, 25.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 84 състав,** в публично заседание на 12.10.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **7834** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) вр. чл. 226 от АПК.

Образувано е във връзка с решение № 4954/08.05.2026 г. по описа на ВАС, Трето отделение, постановено по административно дело №11421/2025 г., с което е върнато за ново разглеждане административно дело №10937/2024 г. по описа на АССГ, 64 състав, I отделение на друг състав със задължителни указания за разглеждане на главните искове по същество и е обезсилено постановеното допълнително Решение № 31441 от 26.09.2025 г. по същото дело относно евентуалните искове по чл. 2в, ал. 1 ЗОДОВ.

Производството е образувано по искова молба с вх. № 30071 от 06.11.2024 г., подадена от „АЛЕКСАНДРИНА СЪЛЮШЪНС“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], представлявано от управителя М. К. П., чрез процесуалните представители адв. Д. П. (АК – Б.) и адв. И. Ц. (САК), преупълномощени от Адвокатско дружество „Г., Т. и Ко.“, срещу КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ (КЕВР). С исковата молба са предявени обективно кумулативно съединени главни искове с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ вр. чл. 203 и сл. АПК за осъждане на КЕВР да заплати обезщетение за имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, настъпили в резултат на незаконосъобразно бездействие на административния орган да изпълни вмененото му нормативно задължение по чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) за изменение на определените премии за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници (слънчева енергия), за

периода от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г., в посочен размер по месеци от главница и лихва, ведно със законната лихва върху главницата за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимите суми.
В хода на първоначалното първоинстанционно разглеждане на спора, с оглед приетото заключение по допуснатата допълнителна съдебно-икономическа експертиза, е допуснато на основание чл. 214, ал. 1, изр. 3 от ГПК / писмена молба от 20.05.2025 г./,, във връзка с чл. 144 АПК изменение на размера на исковите претенции до 49906.44 лв. главница и 3094.91 лв. лихва, както следва:
1. Пропуснати ползи в размер на 5635,63 лв. (пет хиляди шестотин тридесет и пет лева и 63 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.01.2024 г. - 31.01.2024 г.;
2. Пропуснати ползи в размер на 6478,38 лв. (шест хиляди четиристотин седемдесет и осем лева и 38 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода за периода 01.02.2024 г. - 29.02.2024 г.;
3. Пропуснати ползи в размер на 7908,29 лв. (седем хиляди деветстотин и осем лева и 29 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.03.2024 г. - 31.03.2024 г.;
4. Пропуснати ползи в размер на 9682,74 лв. (девет хиляди шестстотин осемдесет и два лева и 74 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.04.2024 г. - 30.04.2024 г.;
5. Пропуснати ползи в размер на 8637,84 лв. (осем хиляди шестстотин седемдесет и три лева и 84 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.05.2024 г. - 31.05.2024 г.;
6. Пропуснати ползи в размер на 11 563,56 лв. (единадесет хиляди петстотин шестдесет и три лева и 56 стотинки) без ДДС, формирани като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между премията от 235,33 лв./МВтч, без ДДС и премията, която е следвало, а не е определена от КЕВР в размер на 304,99 лв./МВтч за периода 01.06.2024 г. - 30.06.2024
Претендира и лихва общо в размер на 3094,91 (три хиляди и деветдесет и четири лева и 91 стотинки, за периода от настъпване на падежа на дължимата премия до предявяване на исковата молба – 6.11.2024 г., както и съобразно молба от 24.1.2025 г., като в молбата за изменение сочи, че отделните суми са съобразно т.3.3 от заключението по съдебната експертиза.
При условията на евентуалност с писмена молба от 24.01.2025 г. ищецът е предявил претенции с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 1 ЗОДОВ за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в същите размери, настъпили в резултат на достатъчно съществено

нарушение от страна на КЕВР на правото на Европейския съюз – чл. 4, пар. 3 и чл. 6, пар. 1 и 2 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, както и принципите на правна сигурност и защита на оправданите правни очаквания.
Ищецът претендира присъждане на направените съдебно-деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за първото разглеждане на делото пред двете инстанции съгласно представен списък на разноските по чл. 80 ГПК в общ размер на 3 320,32 EUR.
Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез своите процесуални представители, оспорва предявените искове като изцяло неоснователни и недоказани по основание и размер. Поддържа становище, че непроизнасянето с решение за изменение на премиите не съставлява противоправно бездействие, тъй като чл. 31б, ал. 2 ЗЕ предоставя оперативна самостоятелност на регулатора да преценява целесъобразността на промяната с оглед баланса на интересите в енергийния сектор. Навежда възражение, че 6-месечният срок по чл. 31б, ал. 2 ЗЕ започва да тече от влизане в сила на изменението на закона (13.10.2023 г.), поради което регулаторът не е имал възможност да измени премиите преди 13.04.2024 г. Оспорва настъпването на съществено отклонение в пазарните цени, поддържайки, че към ноември 2023 г. без прилагане на 5% корекция отклонението е било едва 14,6%, т.е. под законовия праг от 15%. Твърди, че вредата е хипотетична, оспорва размера на пропуснатите ползи и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата молба.
От събраните по делото писмени доказателства и заключенията на основната и допълнителната съдебно-икономически експертизи се установява следната фактическа обстановка:
Ищецът „Александрина сълюшънс“ ООД е производител на електрическа енергия от възобновяеми източници и притежава фотоволтаична електрическа централа (ФЕЦ) „А. сълюшънс“ с обща инсталирана електрическа мощност 907,1 kW, разположена в кв. 50 по плана на [населено място], област П..
Произвежданата от дружеството електрическа енергия се изкупува по преференциална цена 485,60 лв./МВтч, съгласно договор, сключен с „ЕВН България Електроснабдяване" ЕАД от 26.06.2012 г. за срок от 20 години. С влизане в сила на компенсирането с премии, договорът е прекратен.
Договор за компенсиране с премии № ВЕИ-544 от 31.05.2021 г. е сключен с Фонд Сигурност на електроенергийната система в сила от 01.07.2021 г. до 12.06.2032 г. Съгласно чл. 3, 4 и 5 от този договор размерът на премията за един МВтч се определя от КЕВР, а ФСЕС изплаща ежемесечно премии за реално произведените и реализирани количества електроенергия, прилагайки строго размера на премията, определен или изменен с решение на регулаторния орган.
Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 86 от Закона за енергетиката - ежегодно в срок до 30 юни КЕВР определя премии за електрическа енергия, от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от централи с обща инсталирана електрическа мощност 500 kW и над 500 kW.
С Решение № Ц-13/30.06.2023 г., поправено за явни фактически грешки с Решение №ФГ-3 от 25.10.2023г. на КЕВР Комисията е определила премии за производителите като разлика

между приложимата преференциална цена -» 485,60 лв./МВтч и прогнозната пазарна цена за съответната група 250,27 лв./МВтч, изчислена на база определената от КЕВР прогнозна пазарна цена за базов товар за предстоящия регулаторен период в размер на 256,37 лв./МВтч и коефициента за групата 0,97619. Определената премия, относима за ищеца, е в размер на 235,33 лв./МВтч.
За исковия период от 01.01.2024 г. до 30.06.2024 г. ищецът реално е продавал произведената от ФЕЦ електроенергия на организирания борсов пазар чрез лицензирания търговец „КЕР Токи Пауър“ АД по Договор за покупко-продажба № ДПП047 от 17.06.2022 г. (продължен с Допълнително споразумение № 2 от 29.12.2023 г.) и Договор за участие в балансираща група № ДБГ053 от 17.06.2022 г. (с Допълнително споразумение № 2 от 29.12.2023 г.).
От приетите по делото двустранни месечни протоколи за търговско измерване, съставени с „Електроразпределение Юг“ ЕАД, фактури и отчети за прехвърлени гаранции за произход, както и от заключенията на СИЕ безспорно се установява, че за процесното полугодие (01.01.2024 г. – 30.06.2024 г.) централата на ищеца е произвела общо 717 019,20 КВтч активна електроенергия, от които за 716,43 МВтч (716 430 КВтч) ФСЕС е изплатил премия в размер на 235,33 лв./ МВтч. Произведените обеми са изцяло под годишния таван на НСП от 1 077 634,8 kWh, поради което за всички 716,43 MWh е съществувало пълно основание за получаване на премия.
Допусната е съдебно-икономическа експертиза (СИЕ), която, като е използвала, въведената в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, Методика за определяне на прогнозна пазарна цена - Раздел III „а" и като е приложила начина, по който е определена прогнозната пазарна цена за групата на производителите на електрическа енергия, произведена от слънчева енергия (в която попада ищецът) с Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., за периода 01.07.2023 г. - 30.06.2024г., е изчислила прогнозната пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар на електрическа енергия за периода 01.07.2023 г. - 31.12.2023 г. по месеци и средно за периода 01.07.2023 г. - 31.12.2023 г. - 192,64 лв./МВтч, изчислила е прогнозната пазарна цена за базов товар на организиран борсов пазар на електрическа енергия за периода 01.01.2024 г. - 30.06.2024г. От приетите заключения на основната и допълнителната СИЕ в различни варианти се установява, че към декември 2023 г. действително постигнатата среднопретеглена цена за базов товар на пазар „Ден напред“ на БНЕБ за периода 01.07.2023 г. – 31.12.2023 г. е 192,64 лв./ МВтч. Прогнозната цена за оставащия срок от регулаторния период (Н1 2024 г.) на Европейската енергийна борса (EEX) е изчислена на 178,29 лв./МВтч (при средноаритметична стойност без претегляне от 177,39 лв./МВтч . На тази основа актуализираната прогнозна пазарна цена за базов товар за периода възлиза на 185,47 лв./ МВтч. Отклонението на актуализираната цена спрямо първоначално определената с Решение № Ц-13/30.06.2023 г. прогнозна пазарна цена (256,37 лв./MWh) е 27,7% – 27,8%, което значително надхвърля нормативния праг за съществено изменение от 15 на сто, установен в § 1, т. 16а от ДР на Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ).
При вземане предвид на прогнозна цена за оставащия срок от периода от 177, 39 лв./МВтч и постигната цена на електрическата енергия за периода 01.07.2023г. – 31.12.2023г. – 192. 64 лв./МВтч, актуализираната прогнозна пазарна цена за базов товар се изчислява в размер на 185,02 лв./ МВтч. При приложимия групов коефициент 0,97619 /изчислен от КЕВР в Решение № Ц-13/30.06.2026г. прогнозната пазарна цена за групата е следвало да

бъде определена в размер на 180,61 лв./ МВтч, а дължимата актуализирана премия – в размер на 304,99 лв./ МВтч (155,94 EUR/ МВтч) Разликата между дължимата актуализирана премия и реално изплащаната от ФСЕС премия (235,33 лв./ МВтч) съставлява 69,66 лв./ МВтч (35,62 EUR/MWh).
Въпреки настъпването на законовите предпоставки, КЕВР не е инициирала административно производство и не е издала решение за изменение на премиите, считано от 01.01.2024 г., като ново определяне на цени и премии е извършено едва за следващия регулаторен период с Решение № Ц-15 от 30.06.2024 г. (в сила от 01.07.2024 г.).
С отменителното Решение № 4954 от 08.05.2026 г. по адм. дело № 11421/2025 г. ВАС е приел за неправилен извода на първоначалния съдебен състав, че неизпълнението на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ формира „мълчалив отказ“, чието неоспорване в преклузивен срок препятствало ангажирането на отговорността на държавата. Касационната инстанция изрично е постановила, че неизпълнението на законовото задължение за изменение на премиите съставлява липса на дължимо волеизявление, представляващо материално/фактическо неизвършване на нормативно установено действие от административния орган. Бездействието на администрацията може да се прояви както във фактически действия, така и в неиздаване на нормативно дължим административен акт (в този смисъл са Решение № 1791 от 09.02.2018 г. по адм. д. № 8904/2016 г., Решение № 10568 от 16.08.2018 г. по адм. д. № 9045/2017 г., Решение № 1950 от 06.02.2020 г. по адм. д. № 2432/2018 г., Решение № 2914 от 20.03.2025 г. по адм. д. № 9719/2024 г. на ВАС).
ВАС е дал задължителни указания, че след законодателното изменение от 13.10.2023 г. (ДВ, бр. 86 от 2023 г.) разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ въвежда за КЕВР императивно задължение в условията на обвързана компетентност, а не възможност за действие по целесъобразност. При настъпване на обективно установимите нормативни предпоставки (съществено изменение на прогнозната пазарна цена над 15% и изтичане на 6-месечния интервал от предходното ценово решение) за регулатора възниква изискуемо задължение да предприеме фактически и правни действия по изменение на премиите, считано от 01.01.2024 г., като неинициирането на производство и липсата на произнасяне съставлява противоправно бездействие (Решение № 3231 от 23.03.2026 г. по адм. д. № 5268/2025 г., Трето отделение на ВАС).
В изпълнение на указанията на касационната инстанция настоящият състав дължи произнасяне по съществото на спора относно наличието на всички елементи от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, включително реалността и размера на претърпените вреди, лихвите и разноските.
Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Фактическият състав за ангажиране на имуществената отговорност изисква кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) незаконосъобразно бездействие на административен орган; 2) настъпила реална имуществена или неимущесвена вреда (включително пропусната полза); 3) пряка и непосредствена причинна връзка между бездействието и настъпилия вредоносен резултат.
Относно незаконосъобразното бездействие на КЕВР:
Съгласно чл. 31б, ал. 2 ЗЕ (изм. ДВ, бр. 86 от 13.10.2023 г.) КЕВР „изменя определените премии, но не по-често от веднъж на 6 месеца, при условие че е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за този период

спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар на електрическа енергия“.
Съдът намира за неоснователни доводите на ответника, че нормата въвежда оперативна самостоятелност за преценка по целесъобразност. Както изрично посочва касационната инстанция в задължителните мотиви на Решение № 4954/08.05.2026 г., за разлика от предходната редакция на закона, действащият текст на чл. 31б, ал. 2 ЗЕ използва императивния глагол „изменя“. При обективно настъпване на материалноправното условие регулаторът действа при обвързана компетентност и е длъжен да инициира производство и да актуализира премиите.
Първата предпоставка за възникване на задължението на КЕВР да измени премиите е да е налице съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар". Понятието "съществено изменение между определената прогнозна пазарна цена за базов товар за съответен период спрямо постигнатата и прогнозната такава за оставащия срок от периода на организиран борсов пазар" има легална дефиниция в разпоредбата на § 1, т. 16а от ДР на Наредбата № 1 от 14 март 2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия ("НРЦЕЕ"), която предвижда, че съществено изменение е налице, ако това изменение е в размер над 15 на сто. В този смисъл, неоснователни са възраженията на ответника, че преценката за това дали е налице съществено изменение е оставена на дискрецията на регулатора - напротив при наличие на изменение над 15 %, КЕВР съгласно настоящата редакция на чл. 31б ал. 2 ЗЕ, има задължението да измени премиите, при условие, че е спазен 6-месечения период. Втората предпоставка за изменение на премиите, която трябва да е налице, за да възникне за КЕВР нормативно определеното с чл. 32б, ал. 2 от ЗЕ задължение за изменение на премиите е спазване на 6-месечния период. Не се спори по делото, че след Решение Ц-13/30.06.2023 г. размерът на премиите не е променян, както и че с Решение от 30.06.2024 г. е изменен размера на премиите. Спорният въпрос по делото е за началото на исковия период и дали към датата 01.01.2024 г. КЕВР е следвало да измени премиите. В случая настоящият съдебен състав счита, че към 01.01.2024 г. КЕВР е имала задължението да измени размера на премиите, тъй като, от една страна, е било налице съществено изменение над 15%, а именно-27. 7 %, съгласно СИЕ, а от друга страна, изменението на чл. 31б ал. 2 ЗЕ влиза в сила от 13.10.2023 г. и за следващата календарна година –от 01.01.2024 г. за КЕВР е съществувало задължение да измени определените премии, тъй като е изминал период повече от 6 месеца, считано от последното изменение след Решение Ц-13/30.06.2023 г. Съдът кредитира варианта на изчислението на вещото лице, с използваните данни за м. декември 2023г., предоставени от

КЕВР, доколкото, както посочва експертът, изменението на премиите се прави към месец декември, премиите се изменят на база месец декември от 01 януари на следващата година и такава е и практиката на КЕВР от 2022 г. и 2025г. Съдът не възприема заключението на допълнителната СИЕ за отклонение от 14,6%, тъй като то игнорира данните за м. декември 2023 г. и приравнява шестмесечната прогноза само на данните за първото тримесечие. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че при използването на котировки към 29.12.2023 г. провеждането на процедура по заседания и приемане на решение изисква технологично време. В практиката си по аналогични дела ВАС приема, че този довод не освобождава КЕВР от отговорност, тъй като чл. 31б, ал. 3 ЗЕ изрично позволява съкратени процедури и срокове, а регулаторът по дефиниция следи пазарните данни в реално време.

Неоснователно е възражението на КЕВР, че 6-месечният срок започва да тече от 13.10.2023 г. и изтича най-рано на 13.04.2024 г. Законовото изискване премиите да се изменят „не по-често от веднъж на 6 месеца“ съставлява ограничение на честотата на регулаторната намеса спрямо действащия ценови акт (Решение № Ц-13 от 30.06.2023 г., в сила от 01.07.2023 г.). Шестмесечният интервал от 01.07.2023 г. е изтекъл на 31.12.2023 г., поради което на 01.01.2024 г**.** за КЕВР е възникнало изискуемо задължение да приеме решение за изменение на премиите.

От изложеното следва, че от събраните по делото доказателства и анализа на относимите законови разпоредби следва, че в случая е установено незаконосъобразно бездействие от страна на КЕВР да измени определените премии, съгласно разпоредбата на чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ. Констатираното бездействие е при изпълнение на административна дейност, доколкото КЕВР е държавен орган и определянето на премиите съгласно чл. 31б, ал. 2 ЗЕ е свързано с правомощията му по определянето на енергийната политика, регулирането и контрола, съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗЕ.

Следователно, налице е първата педпоставка за ангажиране отговорността на ответника по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ – незаконосъобразно бездействие при или повод изпълнение на административна дейност.

Относно настъпилата имуществена вреда (пропусната полза):

В съответствие с чл. 4, ал. 1 ЗОДОВ и задължителната съдебна практика (Тълкувателно решение № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС; Решение № 411 от 16.01.2023 г. по адм. д. № 1887/2022 г. на ВАС; Решение № 3479 от 03.04.2023 г. по адм. д. № 11963/2022 г. на ВАС; Решение № 654 от 19.01.2024 г. по адм. д. № 3653/2023 г. на ВАС) пропуснатата полза е реална и подлежи на обезщетяване, когато при обичайното и законосъобразно развитие на нещата имуществото на увреденото лице несъмнено би се увеличило. В случая, като

не получил премиите в размера, в който е следвало да бъдат изменени от КЕВР, за ищеца е настъпила вреда от бездействието на административния орган, която представлява разликата между изплатените му премии през исковите периоди и тези, които биха били изплатени, ако органът не бе бездействал и бе изпълнил задължението си по чл. 31б, ал. 2 от ЗЕ да ги измени.

В настоящия случай вредата не е хипотетична. Ищецът притежава надлежно въведена в експлоатация централа, валиден договор за компенсиране с ФСЕС до 2032 г. и договори за реализация на електроенергията на борсата. За периода 01.01.2024 г. – 30.06.2024 г. дружеството реално е произвело, доставило и фактурирало 716,43 МВтч електроенергия, за която ФСЕС е заплатил компенсация. Всички преки и непреки производствени разходи са вече понесени от производителя. Тъй като премията от ФСЕС представлява чиста субсидираща надбавка върху борсовата цена до размера на гарантираната преференциална цена /чл. 36б ал. 1 т. 2 от ЗЕ/ разликата между нормативно следващата се премия и фактически изплатената представлява чист приход, с който имуществото на ищеца със сигурност щеше да се увеличи при правомерно поведение на регулатора.

Относно причинно-следствената връзка:

Налице е пряка и непосредствена причинна връзка по смисъла на чл. 4 ЗОДОВ. По силата на § 28, ал. 3 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ и чл. 36б, ал. 1, т. 2 ЗЕ ФСЕС администрира и изплаща премиите строго в размера, определен или изменен от КЕВР, като фондът няма законова компетентност самостоятелно да коригира премията. Сключването на договори за продажба с търговец не прекъсва причинната връзка, тъй като нивото на компенсацията произтича пряко от административния регулаторен акт. Единствената пряка причина ищецът да получи премия от 235,33 лв./ МВтч вместо дължимите 304,99 лв./ МВтч е бездействието на КЕВР.

4. Относно размера на главните претенции:

Съдът възприема заключението на допълнителната СИЕ по задача 3.2 от молбата на ищеца (Таблица № 5), основано на обективните борсови данни към декември 2023 г., установяващо разлика от 69,66 лв./ МВтч (35,62 EUR/МВтч) върху реално премираните количества електроенергия. При приложимия групов коефициент 0,97619 /изчислен от КЕВР в Решение № Ц-13/30.06.2026г./ прогнозната пазарна цена за групата е следвало да бъде определена в размер на 180,61 лв./ МВтч, а дължимата актуализирана премия – в размер на 304,99 лв./ МВтч. Разликата между дължимата актуализирана премия и реално изплащаната от ФСЕС премия (235,33 лв./ МВтч) съставлява 69,66 лв./ МВтч (35,62 EUR/MWh). Относно възраженията на КЕВР, изложени в депозираните писмени бележки за прилагане на 5%

корекция: При постановяване на първоначалното Решение № Ц-13/30.06.2023 г. КЕВР коригира изчислената средна стойност на фючърсите (269,78 лв./МВтч) с около 4,97% надолу до 256,37 лв./ МВтч. Това е направено въз основа на цялостен регулаторен анализ на цената на природния газ, геополитически фактори и очакваното въвеждане на нови ВЕИ мощности за предстоящата 1 година. Вещото лице в СИЕ (Вариант 2) прилага автоматично 5% намаление върху вече претеглената цена (185,15 лв./ МВтч), получавайки 175,89 лв./MWh, от което извежда прогнозна пазарна цена за фотоволтаици от 171,70 лв./ МВтч и премия от 313,90 лв./ МВтч (с общ размер на вредата от 56 289,83 лв.). Подобна корекция представлява субективна преценка по целесъобразност (дискреция), присъща единствено на регулаторния орган. Неслучайно при допълнителната експертиза както по искане на КЕВР, така и по искане на ищеца тази 5% корекция е изоставена, а ищецът е ограничил иска си до варианта без корекция (304,99 лв./ МВтч) , съответно 49 906,44 лв. главница.

Общият размер на имуществената вреда възлиза на **25 516.76 EUR** (равностойност на 49 906,44 лева), разпределен помесечно по реално премираните количества, както следва:

- за м. януари 2024 г. (върху 80,90 MWh) – 2 881,45 EUR (5 635,63 лева);
- за м. февруари 2024 г. (върху 93,00 MWh) – 3 312,34 EUR (6 478,38 лева);
- за м. март 2024 г. (върху 113,53 MWh) – 4 043,44 EUR (7 908,29 лева);
- за м. април 2024 г. (върху 139,00 MWh) – 4 950,71 EUR (9 682,74 лева);
- за м. май 2024 г. (върху 124,00 MWh) – 4 416,46 EUR (8 637,84 лева);
- за м. юни 2024 г. (върху 166,00 MWh) – 5 912,35 EUR (11 563,56 лева).

Главните искове са изцяло доказани и следва да бъдат уважени в пълен размер.

Относно претенциите за лихви:

Основателността на главния иск обуславя и основателност на акцесорната претенция за заплащане на лихви върху главниците на присъжданите обезщетения. Върху определените като обезщетения за непозволено увреждане суми се дължи законната лихва от деня, в който вземането за обезщетение за вреди става изискуемо. В случая следва да се приложи разрешението, дадено с Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК и по т. 4 от ТР № 3/22.04.2005 г. по тълк. дело № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, според което изискуемостта на законната лихва върху обезщетението е от момента на преустановяването на незаконни действия или бездействия на административните органи. В тази връзка съдът не кредитира заключението на вещото лице относно размера на лихвите, тъй като изчисленията му не са съобразени с цитираната практика, а са изчислени лихви към момент, предхождащ изискуемостта на вземането. Размерът на

лихвите може да бъде изчислен, без да са необходими специални знания, с помощта на лихвения калкулатор в интернет сайта на НАП.
- 141.83 евро законна лихва за забава върху главницата от 2 881,45 EUR (5 635,63 лева) за м.януари 2024
- 163.04 евро законна лихва за забава върху главницата от 3 312,34 EUR (6 478,38 лева) за м. февруари 2024
- 199, 03 евро законна лихва за забава върху главницата от 4 043,44 EUR (7 908,29 лева) за м. март 2024
- 243, 69 евро законна лихва за забава върху главницата от 4 950,71 EUR (9 682,74 лева) за м. април 2024
- 217, 39 евро законна лихва за забава върху главницата от 4 416,46 EUR (8 637,84 лева) за м. май 2024
- 291, 02 евро законна лихва за забава върху главницата от 5 912,35 EUR (11 563,56 лева) за м. юни 2024

С оглед уважената част от исковите претенции за периода до подаване на исковата молба размерът на законната лихва възлиза общо на 1256 евро за периода 30.06.2024г. /деня на преустановяване на бездействието/ – 06.11.2024г. /датата на подаване на исковата молба/.

В останалата част до претендирания размер от 1 582,40 EUR (равностойност на 3 094,91 лева) след изменението на иска на обезщетението за законна лихва за забава върху главницата претенцията е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Следователно, исковете следва да бъдат уважени в общ размер на главница 25 516,76 EUR (равностойност на 49 906,44 лева) и лихви в размер на 1256 евро (равностойност на 2 456, 52 лева) за периода на преустановяване на бездействието (30.06.2024 г.) до подаване на исковата молба – 06.11.2024г., както и законната лихва за забава върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба- 06.11.2024 г. до датата на окончателно изплащане на дължимите суми.

Относно евентуалните искове по чл. 2в ЗОДОВ:

Предвид пълното уважаване на главните искове по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, условието за разглеждане на предявените при условията на евентуалност искове по чл. 2в, ал. 1 ЗОДОВ не е настъпило, поради което съдът не дължи произнасяне по тяхното същество.

По разноските:

Съгласно чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ и чл. 226, ал. 3 АПК разноските се разпределят съобразно уважената и отхвърлената част от исковите претенции. Ищецът претендира разноски съгласно приложения списък на разноските по чл. 80 ГПК в общ размер на 3 320,32 EUR (равностойност на 6 493,99 лева), включващи: 25,56 EUR (50,00 лева) – внесена държавна такса за

производството пред първата инстанция; 869,20 EUR (1 700,00 лева) – изплатени депозити за изготвяне на съдебно-икономическите експертизи пред първата инстанция; 25,56 EUR (50,00 лева) – внесена държавна такса за касационното производство пред ВАС по адм. д. № 11421/2025 г., 2 400,00 EUR (4 693,99 лева) – действително заплатено адвокатско възнаграждение с включен ДДС за касационната инстанция, доказано с фактура № [ЕГН] от 27.03.2026 г. и банково извлечение за извършен превод от 30.03.2026 г. Не се претендират разноски за новото разглеждане. Направеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. В случая при определяне размера на адвокатското възнаграждение, с оглед направеното възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, съдът взема предвид разпоредбата на чл.8, ал.1, вр. чл.7,ал.2, т.4 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, както и фактическата и правна сложност на делото, проведените съдебни заседания, спецификите на материята, в която е предмета на делото, поради което счита, че така заплатеният и претендиран адвокатски хонорар 2 400 евро е под минималния, поради което възражението за прекомерност е неоснователно. Ответникът претендира разноски в общ размер на 1201, 53 евро, от които юрисконсултско възнаграждение в общ размер 690, 24 евро /по 230, 08 евро за всяка инстанция/ и 511, 29 евро депозит за вещо лице. При прилагане принципа на съразмерност и съобразно уважената част на иска на ищеца се следват разноски в размер на 3280, 32 евро, а на ответника – 14, 47 евро.
Воден от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд – София-град, Първо отделение, 84-ти състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, да заплати на „АЛЕКСАНДРИНА СЪЛЮШЪНС“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“, [улица], обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на КЕВР да изпълни задължението си по чл. 31б, ал. 2 от Закона за енергетиката за периода от 01.01.2024 г. – 30.06.2024 г. в общ размер на 25 516,76 евро (двадесет и пет хиляди петстотин и шестнадесет евро и седемдесет и шест цента) и лихви в общ размер на 1256 евро (хиляда двеста петдесет и шест евро) за периода от преустановяване на бездействието на 30.06.2024 г. до подаване на исковата молба на 06.11.2024 г., ведно със законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба на 06.11.2024 г. до окончателното й изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на „АЛЕКСАНДРИНА СЪЛЮШЪНС“ ООД, ЕИК[ЕИК] срещу Комисията за енергийно и водно регулиране в останалата част за присъждане на лихви до претендирания размер 1 582,40 евро.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „АЛЕКСАНДРИНА СЪЛЮШЪНС“ ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 3280, 32 евро (три хиляди двеста и осемдесет евро и тридесет и два цента).

ОСЪЖДА „АЛЕКСАНДРИНА СЪЛЮШЪНС“ ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране разноски по делото в размер на 14, 47 евро (четиринадесет евро и четиридесет и седем цента).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: